

[Justitsministeren.]

at føre tilsyn med efterretningstjenestens registrering af oplysninger, og de bl. a. i kraft af udvalgets virke foretagne begrænsninger i registrerings omfang viser, forekommer det mig, med al ønskelig tydelighed tillige, at udvalget har haft mulighed for effektivt at kontrollere efterretningstjenestens arbejde på dette område. Jeg har ikke grund til at tro, at udvalget selv har en anden opfattelse heraf; i hvert fald har jeg intet hørt herom ved de møder, jeg har haft med udvalget, det seneste for få måneder siden.

Hermed mener jeg, jeg har besvaret hr. Bilgrav-Nielsens første spørgsmål til mig bekræftende.

Når hr. Bilgrav-Nielsen dernæst har spurgt mig, om jeg finder, at efterretningstjenestens fremgangsmåde er i overensstemmelse med grundlæggende demokratiske principper, vil jeg gerne først sige, at der mig bekendt ikke findes noget land, der ikke som led i sit indre forsvar har et efterretningsvæsen. Nødvendigheden heraf anerkendes og accepteres overalt. Lad mig dernæst blot i anledning af dette sidste spørgsmål gentage, hvad jeg sagde ved besvarelsen i januar 1965 til fru Else-Merete Ross, nemlig at udvalget dengang over for mig havde tilkendegivet, at det opfatter sig som garant over for offentligheden for, at efterretningstjenesten, for så vidt angår udvalgets kompetenceområde, ikke går videre, end formålet med efterretningstjenesten tilsiger. Jeg finder, at denne udtalelse fra udvalget på fortræffelig måde karakteriserer det, udvalget står for, og samtidig besvarer hr. Bilgrav-Nielsens spørgsmål til mig.

Men jeg må måske have lov til at føje til, at ansvaret for efterretningstjenesten er mit. Dette ansvar angår ikke alene spørgsmålet om efterretningstjenestens omfang. Jeg har også ansvaret for, at efterretningstjenesten løser den opgave, som et stort flertal i folketinget har pålagt den.

Bilgrav-Nielsen: Jeg takker ministeren for svaret. Jeg vil dog gerne tilføje, at den kendsgerning, at antallet af efterretninger er gået stærkt ned, giver i og for sig ikke nogen bekræftelse på, at det, der i dag foregår, er berettiget, men viser måske, at det,

der foregik tidligere, var i allerhøjeste grad uberettiget.

Jeg opfatter det som værende af overordentlig vigtighed, at vi på dette område til stadighed holder meget kritisk øje med, hvad der foregår, og jeg forstår, at justitsministeren er enig med mig heri. Kan det ikke lade sig gøre helt at bortluge efterretningsvæsenets skadelige virkninger for demokratiets funktion, ja, så er det min overbevisning, at folketinget på ny må overveje, om det overhovedet er forsvarligt at have et sådant væsen.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg bliver nødt til at sige til hr. Bilgrav-Nielsen, at den omstændighed, at vi har foretaget begrænsninger i antallet af registreringer, jo ikke indebærer, at der tidligere er foretaget uretmæssige registreringer; man har blot ment, at tiden nu var inde til, at nogle af de tidligere førte registreringer kunne slettes.

Og så synes jeg, at hr. Bilgrav-Nielsen, før han begynder at drøfte efterretningstjenestens skadelige virkninger, dog lige skulle antyde, i hvilken retning disse skadelige virkninger går. Jeg har aldrig truffet dem; jeg har ikke mødt noget menneske, som har lidt nogen som helst skade som følge af efterretningstjenestens arbejde. Jeg har mødt adskillige, som har haft gavn deraf.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vestergaard Poulsen* til minister Hans Sølvhøj:

„Finder ministeren det rimeligt, at støtten til udviklingslandene også omfatter etablering af bryggerier?“

Vestergaard Poulsen: Gennem dagspressen er det meddelt, at styrelsen for teknisk hjælp til udviklingslandene har vedtaget at give garanti for et beløb på 15 mill. kr., som Tuborg Bryggerierne agter at investere i et bryggeri i Tyrkiet, ligesom der tidligere blev ydet garanti for et tilsvarende beløb, som Carlsberg Bryggerierne agtede at investere i et tilsvarende bryggeri i Malawi. I den anledning har jeg fra afholdsbevægelsen i Danmark og fra andre ærdelighedsvenlige kredse modtaget adskillige henvendelser,